

Міністерство освіти і науки
Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
Навчально-науковий інститут української філології та журналістики
Кафедра української мови

Дипломна робота
магістра

з теми:

ПАРЦЕЛЯЦІЯ ЯК ЗАСІБ ІНДИВІДУАЛЬНОГО УВИРАЗНЕННЯ В
ПОЕТИЧНОМУ МОВЛЕННІ БОРИСА ОЛІЙНИКА

Дипломна робота

Виконала:
студентка 2 року навчання
освітнього ступеня «магістр» групи Ukr1-M22
спеціальності 014 Середня освіта
(Українська мова і література)
Левко Лілія Валеріївна

Керівник: Марчук Л.М., доктор філологічних наук,
професор кафедри української мови

Рецензент: Мелюкесцева Н.В., кандидат філологічних наук,
доцент кафедри теорії та методик початкової освіти

Кам'янець-Подільський

2023

Зміст

Вступ.....	3
Розділ I. Теоретичні засади дослідження парцельованих конструкцій.....	8
I.1. Місце парцельованих конструкцій серед інших засобів експресивного синтаксису.....	8
I.2. Парцеляція і приєднання.....	15
I.3. Засоби зв'язку парцелятивів і опорних слів.....	20
I.4. Класифікація парцельованих конструкцій	31
Висновки до 1-го розділу.....	39
Розділ II. Семантико-стилістичні особливості парцельованих конструкцій.....	40
2.1. Значення поетичної творчості Бориса Олійника для вивчення парцельованих конструкцій.....	40
2.2. Стильове прикріплення парцельованих конструкцій.....	45
2.3. Функція повідомлення інформації (сміслоутворююча функція).....	51
2.4 Логічна функція парцельованих конструкцій.....	56
2.5. Комунікативна і емотивна функції парцельованих конструкцій.....	57
Висновки до 2-го розділу.....	66
Розділ III. Синтаксичні аспекти вивчення української мови в ЗЗСО.....	67
Висновки до 3-го розділу.....	72
Висновки.....	73
Список використаної літератури.....	76
Список джерел фактичного матеріалу.....	81

ВСТУП

Сучасна лінгвістика приділяє особливу увагу вивченню конструкцій усного мовлення, оскільки останнім часом спостерігається широке проникнення його елементів в усі функціональні стилі, у тому числі і в мову прози. До таких елементів розмовного мовлення і належить парцеляція.

У сучасній українській мові поширеним став прийом мовленнєвої експресивності, позначуваний терміном «парцеляція». Однак у підході до опису явища парцеляції в українській мові існує багато суперечливих і неоднозначно вирішуваних питань. Загнітко А.П. зазначає: «Парцелювання реченнєвих структур є семантикостилістичним процесом, що безпосередньо пов'язаний з особливостями та закономірностями людського світосприйняття, світоузагальнення, прагненням людської психіки виокремити навіть залежний компонент як такий, що набуває статусу людської уваги, концентрації на ньому людських роздумів. Парцелят набуває в структурі художньо-прозового тексту відповідної самостійності як об'єкт уваги, виступаючи функціонально і структурно зорієнтованим на базовий компонент реченнєвого утворення. Поєднувана в межах складного синтаксичного цілого структурно нерівнорядна парцеляція сприяє, з одного боку, зміні стилістичного фокусу речення, з другого боку, насичує кожен виокремлюваний компонент максимальним змістом» [Загнітко 2014, с. 274].

Слід відзначити, що явище парцеляції на матеріалі української мови розглядалось фрагментарно [Бобошко 2013; Волобуєва 2013; Конюхова 1999; Петрів 2015; Сахно 2019; Шевченко 2007]. Проте немає єдиної загальноприйнятої дефініції парцеляції, не створена уніфікована класифікація парцельованих конструкцій, недостатньо вивчена їх структура, особливо в художній прозі. Невирішеним залишається питання про стильову прикріпленість парцеляції, про структурний зв'язок парцельованого компонента з базовою фразою. Продовжує бути актуальним вивчення специфіки використання парцелятів та їх функцій. Існує також необхідність в аналізі семантичних, граматичних та експресивних

характеристик парцеляції, причин її існування, особливостей функціонування парцельованих структур у художній прозі.

Недостатнє вивчення і відома неоднозначність тлумачення цієї проблеми зумовлює її актуальність.

Термін «парцеляція» відноситься до французького «*parcelle*» від латинського *particular* – частина, частка.

У «Словнику лінгвістичних термінів» Д.І. Ганича, І.С. Олійника парцеляція тлумачиться як «поділ на частини» [Ганич, Олійник 1985, с. 274].

Цікавим є той факт, що «Словник іншомовних слів» за ред. О.С. Мельничука подає таке тлумачення слова «парцеляція»: «...невелике приватне земельне володіння; клаптик землі, на якому за допомогою примітивних засобів виробництва ведеться дрібне (парцелярне) селянське господарство» [СІС 1974, с. 504]. Аналогічно тлумачиться це поняття і в «Новому тлумачному словнику української мови»: «парцелювати – ділити на парцели (звичайно про землю)» [НТСУМ 1998, с. 215].

У «Літературознавчому словнику-довіднику» подається таке визначення парцеляції: «фігура мелодики мовлення, в якій частини єдиного речення інтонаційно розмежовуються як самостійні речення (на письмі – розділовими знаками)» [ЛСД 1997, с. 538].

Цій проблемі присвячені багаточисельні статті. Однак теоретичні основи вивчення парцеляції є ще далекими від однозначного загальноприйнятого розв'язання і зумовлюють необхідність подальшого дослідження. Особливо слід зазначити, що робіт, присвячених вивченню парцеляції як експресивної синтаксичної конструкції в українському прозовому мовленні, недостатньо.

Вимагає глибокого аналізу низка питань, пов'язаних з визначеною проблемою: опис структури парцельованих конструкцій як експресивних синтаксичних структур, місце парцелята по відношенню до основного речення. Питання структурно-семантичної основи парцелята і бази зумовлює необхідність уточнення низки термінів: «однотипність» / «не однотипність», «стрижневе слово», «головне слово». Залишається дискусійним і відмежування парцелята від

інших структур. Отже, хоч і спостерігається широкий інтерес учених до цієї проблеми, дослідження парцеляції як структурно-сислової експресивної синтаксичної категорії вимагає ґрунтовнішого вивчення, чим і зумовило вибір теми дослідження.

Метою дипломного дослідження, у зв'язку з переліченими вище питаннями, є вивчення структурно-граматичних та семантичних особливостей парцельованих конструкцій в українському поетичному мовленні (на матеріалі поезій Бориса Олійника), опис взаємозв'язку парцелята з базовим реченням, виділення і класифікація функцій парцельованих структур в прозових тестах, дослідження їх типологічних властивостей як структур експресивного синтаксису.

Визначена мета передбачає розв'язання таких завдань:

1. Уточнити обсяг поняття «парцеляція», відмежувати його від інших синтаксичних одиниць подібного типу, викласти своє розуміння термінів «парцеляція» та «приєднання».
2. Охарактеризувати структурно-синтаксичні типи парцельованих конструкцій як різновиду експресивного синтаксису залежно від наявності чи відсутності опорного і головного слова у складі базового речення.
3. Проаналізувати характер смислових та граматичних відношень між частинами парцельованих конструкцій.
4. Встановити функційно-стилістичні можливості парцельованих конструкцій в поетичному мовленні.
5. Дослідити і описати функції парцельованих конструкцій як різновиду експресивного синтаксису в поетичному мовленні Б.Олійника.

Матеріалом для дослідження послужили тексти поетичних творів Б.Олійника, в яких активно використовуються парцеляти. Крім того, слід підкреслити, що експресивність слова Бориса Олійника, вибудовуючись на емоційному ґрунті, найповніше розкриває інтелектуальний рівень української літературної мови. Методом суцільної вибірки з поезій було вилучено 520 відповідних одиниць.

Методологічною основою дипломної роботи слугували праці, в яких узагальнено досвід мовознавчої науки щодо осмислення аналізованих мовних явищ. До числа таких робіт належать дослідження української лінгвістичної школи (І.К. Білодіда, І.Р. Вихованця, М.А. Жовтобрюха, Н.В. Гуйванюк, А. П. Загнітка), французької лінгвістичної школи (Л. Теньєра) та ін.

Методи дослідження. Як основний був застосований описово-аналітичний метод. У ряді випадків використовувались функційний і структурно-семантичний методи, які дозволили детально розібратись у співвідношенні поверхневої та глибинної структури експресивного висловлювання з парцелятом, з особливостями функціонування парцелятів в українському прозовому мовленні.

Елементи наукової новизни роботи полягають у комплексному дослідженні експресивних можливостей парцеляції з власне синтаксичних і функційно-стилістичних позицій на матеріалі поетичного мовлення Б.Олійника. Новим можна вважати розгляд експресії структурно-синтаксичних типів парцельованих структур залежно від наявності чи відсутності опорного і головного слова у складі базового речення, вияв однотипності / неоднотипності опорного слова і парцеляту, опис різних форм зв'язку між ними. Новизна дипломного дослідження полягає також у визначенні типів експресивних функцій парцелятів: повідомлення різного роду інформації (сміслоутворювальна), логічна, прагмакомунікативна, емотивна, ритмомелодійна, стилістична та їх аналізі, відзначенні випадків синкретизму функцій, характерних для українського прозового мовлення та їх аналізі.

Практичне значення роботи полягає в можливості застосування результатів дослідження при читанні курсів синтаксису і стилістики сучасної української мови, при вивченні теорії тексту і дослідження мовної майстерності окремих авторів.

Матеріали дипломного дослідження можуть бути використані як основа для низки вибіркового дисциплін синтаксичного та морфологічного спрямування.

Роботу було апробовано на засіданні кафедри української мови у листопаді 2023 року та на Міжвузівській Всеукраїнській науково-практичній конференції

молодих науковців: «Лінгвістика й лінгводидактика: здобутки і перспективи розвитку» 1 грудня 2023 року.

Дипломна робота складається із вступу, трьох розділів, висновків, списку використаної літератури.

ВИСНОВКИ

Аналіз наукової теоретичної літератури з теми дослідження переконує у тому, що у сучасній українській літературній мові не має повного і однозначного тлумачення парцеляції як конструкції синтаксису. Дуже часто поняття “парцеляція” та “приєднання” тлумачаться як синонімічні. З метою уточнення поняття “парцеляція” ми провели розмежування понять “парцеляція” і “приєднання”.

Приєднання ми розглядаємо як один із способів зв'язку інтонаційно відокремленого члена у складі простого чи складного речення або як зв'язок двох речень з додатковою інформацією другого речення. Приєднання у цьому розумінні є самостійним видом зв'язку, поряд з сурядністю, підрядністю, безсполучниковістю. Приєднання, як сурядність і підрядність, характеризується власною системою засобів диференційованого зв'язку (та і, і то, так і, та, і ...), може також оформлятися безсполучниково.

Парцеляція – це явище динамічного (експресивного) синтаксису, яке виражається в структурно-семантичному та інтонаційному ви членуванні однієї або кількох синтагм (чи речень), що обов'язково виносяться за межі речення (на відміну від приєднання) і розташовуються у постпозиції щодо базового речення (бази). Базове речення у поєднанні з парцелятом у роботі визначається терміном “висловлювання” у відповідності з трактуванням цього терміна представниками Празької лінгвістичної школи.

Парцеляція – це засіб вираження невідповідності структури речення і висловлювання, що полягає у процесі актуального членування структури речення і висловлювання. Актуальне членування відбувається з метою підсилення смислової ролі певної частини речення чи у зв'язку з необхідністю зменшення обсягу синтаксичної структури, який перешкоджає якісній передачі і сприйняттю інформації, що міститься в ній. Парцелятом стає підрядна частина складного або член простого речення.

Парцеляти можуть приєднуватися до базового речення за допомогою скріплювачів (сполучників, сполучних слів, сполучних груп), які формують сурядні, підрядні, приєднувальні, пояснювальні відношення. Поєднання парцелята і базового речення може здійснюватись безсполучниково. Парцеляти пов'язані з базовим реченням в єдине смислове ціле і розширюють “прирошують” (іноді змінюють) його смисл. Смисл цілісного висловлювання, що складається із базового речення і парцелята, значно ширші ніж сума слів, які входять до його складу. Отже, розвиток нових форм зовнішнього синтаксису створює додаткові можливості вираження ряду відношень глибинного синтаксису (референційних, семантичних, логічних, комунікативних).

Парцельовані конструкції, які подібні до автономного речення і будуються за його схемою, відрізняються формальною і функціональною залежністю. Остання проявляється в тому, що без структури базового речення парцелят не може функціонувати повноцінно.

Свідченням формальної залежності є сполучники підрядності, які парцельована конструкція запозичила від підрядної частини. Дуже часто засобом вираження формальної залежності виступає формальний комплекс, що складається з сурядного і підрядного сполучника чи двох підрядних.

Структурно і граматично парцеляти зв'язані з базовим реченням не лише за допомогою названих вище скріплювачів, але і способом введення однотипних / неоднотипних юнкційних членів бази і парцелята.

Структура висловлювання з парцелятом обумовлена наявністю / відсутністю в базовому реченні опорного слова, особливо значущого для парцелятів – головних членів речення. Парцеляти – другорядні члени речення – зв'язані з базовим реченням подвійним зв'язком: 1) з опорним, тобто юнкційним словом бази і головним словом, від якого вони залежні (зв'язком узгодження, керування чи прилягання). Щодо опорного слова парцеляти можуть розміщуватись контактено чи дистактно і пов'язуватись з ним диференційованим (сполучниковим) чи недиференційованим (безсполучниковим) зв'язком.

Парцельоване речення, як і звичайне, має категорію діючої особи.

Семантична структура парцельованих конструкцій визначається тим, що вони можуть виражати важливішу думку, ніж основна структура і тоді стають незалежними у смисловому відношенні.

Художня палітра поезій Б.Олійника, як засвідчує аналіз мовлення, характеризується частим вживанням парцельованих конструкцій. Цей прийом індивідуалізує авторську систему.

У художньому поетичному мовленні парцеляти, як і будь-які інші мовні знаки, виконують основні семіотичні функції:

а) синтаксичні функції, тобто є необхідними членами висловлювання, виражаючи певні логічні і граматичні відношення між знаками одного рівня (тотожності, гіпонімії, диз'юнкції і под.);

б) семантичні функції, які виражені відношенням знаків (в нашому випадку парцелятивів і їх опорних слів) з об'єктами дійсності;

в) прагматичні функції, тобто відношення знаків (парцелятивів) до їх користувачів: тому, хто говорить та інтерпретатору тексту (читача) в умовах різних комунікативних ситуацій: повідомлення, спілкування, апеляції, спонукання, інтимізації і т.п.

Парцеляція – явище експресивного синтаксису, тому стилістично сторона парцельованих конструкцій складає важливу частину в системі їх аналізу. За допомогою парцельованих конструкцій можливі опис дії, передача психічного стану героя, його думок і намірів. Парцельовані конструкції вносять у виклад подій емоційну натуру, динамізм.

Таким чином, парцельовані конструкції є цілим комплексом різноманітних експресивних синтаксичних конструкцій. Його можна, виходячи із семантико-граматичних особливостей, поставити поряд з простим і складним реченням як перехідний тип між вказаними видами синтаксичних структур.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Абашина В.М. Взаємовплив комбінаційної і структурно-смислової організації синтаксичних одиниць. *Мовознавство*. 1922. №1. С. 17-20.
2. Багмут А.Й., Борисюк І.В. Олійник Г.П. Інтонація як засіб мовної комунікації. Київ: Наукова думка, 1980. 249 с.
3. Бевзенко С.П. Структура складного речення в українській мові. Київ, 1987. 210 с.
4. Білодід І.К. Стилїстика великих синтаксичних сполук. *УМЛШ*. 1970. № 12. С. 16-26.
5. Білодід І.К. Поетична мова Максима Рильського. Київ: Наукова думка, 1965. 174 с.
6. Бондаревська О.Д. Явище парцеляції в усному мовленні. Матеріали конференції з усного літературного мовлення. Вінниця, 1974. 145 с.
7. Борисюк Г.В. Інтонація українського питального речення. Київ: Наукова думка, 1975. С. 113-114.
8. Вавринюк Т. І. Особливості функціонування парцельованих конструкцій у художньому тексті.
URL: <http://journal.kdpu.edu.ua/filstd/article/view/1730/1359>.
9. Вихованець І.Р. Граматика української мови. Синтаксис : підручник. Київ : Либідь, 1993. 368 с.
10. Ганич Д.І., Олійник І.С. Словник лінгвістичних термінів. Київ, 1985. 360 с.
11. Грицютенко І.Є. Естетична функція художнього слова. Львів: Видавництво Львівського університету, 1972. 180 с.
12. Гуйванюк Н. В. Слово – Речення – Текст : Вибрані праці. Чернівці : Чернівецький нац. ун-т, 2009. 664 с.
13. Дудик П.С. Синтаксис сучасного українського розмовного літературного мовлення. К. Наукова думка, 1973. 183 с.
14. Дудик П.С. Віддільні речення у сучасній українській літературній мові. *УМЛШ*. 1955. № 6. С. 12-16.

- 15.Завальнюк І. Я. Явище парцеляції в мові української преси початку ХХІ ст.: нові функціонально-стилістичні вияви й тенденції. *Мовознавчий вісник*. 2014. Вип. 19. С. 215-222.
- 16.Загнітко А. П. Теоретична граматика української мови: Синтаксис: [монографія]. Донецьк : ДонНУ, 2001. 662 с.
- 17.Зверєва О.С. Функціонування парцельованих та приєднувальних конструкцій в українській публіцистиці. *Збірник тез наукової конференції «Актуальні питання мовознавства у світлі праць О.О. Шахматова»*. Київ: Видавництво Київського державного педагогічного університету, 1994. С. 55-56.
- 18.Івкова Н. Специфіка реалізації структурно-семантичних різновидів парцельованих конструкцій у межах простого речення в текстах публіцистичного характеру. URL: <http://litmisto.org.ua/?p=7886>
- 19.Їжакевич Г.П. Взаємодія стилістики мови і стилістики мовлення. *Теоретичні проблеми стилістики*. Київ: Наукова думка, 1972. С. 28-34.
- 20.Жовтобрюх М.А. Українська літературна мова. Київ: Наукова думка, 1984. 387 с.
- 21.Кадомцева Л.О. Українська мова. Синтаксис простого речення. Київ: Вища школа, 1985. 126 с.
- 22.Каранська М.І. Синтаксис сучасної української літературної мови. Київ: Либідь, 1995. 312 с.
- 23.Кашук А.Г. Синтаксис складного речення. Київ: Рад. шк., 1986. 218 с.
- 24.Кобилянська М.Ф., Кобилянський І.Ю. Парцельовані конструкції у мові творів Ю. Збанацького. *Література та культура Полісся*. Випуск І. Ніжин, 1990. С. 200-201.
- 25.Козак Р.В. Парцеляція як складник когнітивно-дискурсивного аналізу української мови. Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка: збірник за підсумками звітної наукової конференції викладачів, докторів і аспірантів: вип. 14, у 3 т.

Кам'янець-Подільський : Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, 2015. Т. 3. С. 79-80.

26. Колесник Р.М. Мова газети в епоху НТР. В кн.: *Науково-технічний прогрес і мова*. Київ: Наукова думка, 1978. 220 с.
27. Кононенко В.І. Нові тенденції у розвитку сучасного синтаксису. *УМЛШ*. 1972. № 1. С. 19-27.
28. Конопленко Н. А. Текстотвірний потенціал парцельованих конструкцій: автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук. URL: <http://archive.li/j4pzl#selection-883.1-959.27>
29. Кордун П.П. Вивчення стилістики в середній школі. Київ., 1977. 149 с.
30. Кравченко М.В. Явище парцеляції в сучасній українській мові. *Мовознавство*. 1980. №1. С. 26-29.
31. Кроть Д.Т. Вивчення складних синтаксичних конструкцій у 8 класі. *УМЛШ*. 1963. №4. С. 20-25.
32. Кроть Д.Т. Приєднувальні конструкції в усному мовленні. *Культура слова*. 1983. №4. С. 54-61. Київ, 1965. 283 с.
33. Курс сучасної української літературної мови [За ред.. Л.А. Булаховського]. Київ, 1951. 298 с.
34. Літературознавчий словник-довідник [Г.Т. Гром'як, Ю.І. Ковалів та ін.]. К.: ВЦ «Академія», 1997. 752 с.
35. Марич С.Н. Парцеллированные конструкции в современном украинском литературном языке: Автореф. диссерт. к.ф.н. Київ, 1988. 18 с.
36. Марич С.М. Колорит мовної пітри роману О.Гончара «Собор». *УМЛШ*. 1992. №11-12. С. 14-15.
37. Марченко, Т. Явище парцелярії на рівні складного речення. *Сучасні лінгвістичні парадигми*. Горлівка, 2014. С. 186-190.
38. Мельничайко В., Криськів М. Навчальне редагування в системі шкільної мовної освіти. *Українська мова та література : газ. для вчителів укр. мови та л-ри*. 2017. № 11/12. С. 22-26.

39. Мельничук О.С. Розвиток мови як реальної системи. *Мовознавство*. 1981. №2. С.22-34.
40. Мова і культура / І.Р. Вихованець, К.Г. Городенська, П.Ю. Грищенко та ін.; АН УРСР інститут мовознавства ім. О.О. Потебні. Київ: Наукова думка, 1986. 183 с.
32. Мова і час / С.Я. Єрмоленко, Г.М. Колесник, К.В.Ленець та ін. / Відповідальний редактор В.М. Русанівський; АН УРСР інститут мовознавства ім. О.О. Потебні. Київ: Наукова думка, 1977. 176 с.
33. Морозова П.І. Еліптичні речення в діалозі (на матеріалі англійської мови). *Мовознавство*. 1988. №4. С. 39-42.
34. Новий тлумачний словник української мови / Укладачі: В. Яременко, О. Сліпушко. У 4-х томах. Київ: Аконіт, 1998. Т.3. 928 с.
35. Олексенко В. Структурні параметри та текстотвірний потенціал парцельованих конструкцій у художньому тексті: (на матеріалі романів "Марія", "Волинь" У.Самчука). *Вісник Таврійської фундації*. Вип. 6. Київ–Херсон: Просвіта, 2009. С. 35-47.
36. Островська Л. С. Структурно-семантичні особливості парцельованих структур.
URL: <http://linguistics.chdu.edu.ua/article/viewFile/88655/84514>.
37. Папіна А.Ф., Зверєва О.С. Структура парцельованих частин простого речення. *Вісник Київського університету. Історико-філологічні науки*. 1992. №5. С. 104-110.
38. Пархонюк Л.М. Складне речення в українській мові. Тернопіль, 1998. 98 с.
39. Плющ Н.Б. Парцеляція як засіб експресивного синтаксису. *УМЛШ*. 1981. №1. С. 68-71.
40. Потебня А.А. Полное собрание сочинений. Т.1. *Мысль и язык*. Одесса, 1992. 119 с.
41. Рінберг В.Л. Приєднувальні конструкції та їх статико-динамічні параметри. *Мовознавство*. 1979. №1. С.18-23.

- 42.Словник іншомовних слів [За ред. О.С. Мельничука]. Київ: Наукова думка, 1974. 775 с.
- 43.Словник української мови: В 11-ти томах. Київ: Наукова думка, 1970-1980 рр.
- 44.Сологуб Н.М. Мовний світ Олеся Гончара. Київ: Наукова думка, 1991. 211 с.
- 45.Сологуб Н.М. Синтаксична організація і ритмічність прози О. Гончара. *Мовознавство*. 1998. № 1. С. 35-40.
- 46.Сучасна українська літературна мова: Синтаксис [За ред. І.К. Білодіда]. Київ: Наукова думка, 1972. 514 с.
- 47.Сучасна українська літературна мова: Стилїстика [За ред. І.К. Білодіда]. Київ: Наукова думка, 1973. 588 с.
- 48.Сучасна українська літературна мова [За ред. М.Я. Плющ]. Київ, 1994. С. 308-388.
- 49.Сучасна українська мова. Синтаксис [За ред. О.Д. Пономаріва]. Київ: Либідь. 1994. 256 с.
- 50.Чабаненко В.А. Основи мовної експресії. Київ: Вища школа, 1984. 167 с.
- 51.Чабаненко В.А. Речевая экспрессия и актуальные вопросы украинской лингвистики: Автореф. диссерт. к.ф.н.: 10.02.02 / АН УССР Институт языкознания им. А.А. Потебни. Киев, 1984. 40 с.
- 52.Чередниченко І.Г. Нариси з загальної стилїстики сучасної української мови. Київ, 1962. 495 с.
- 53.Чернушенко Н. М. Парцеляція як засіб експресивного синтаксису української художньої літератури другої половини ХХ столїття. URL: <http://surl.li/nvwmk>.
- 54.Чернушенко Н. М. Про деякі особливості парцельованих конструкцій в сучасній українській літературній мові ХХ столїття. URL: <http://surl.li/nvwnl>.
- 55.Шабат-Савка С. Т. Категорія комунікативної інтенції в українській мові : [монографія]. Чернівці : «Букрек», 2014. 412 с.

56. Шевченко Т.В. Парцеляція в українському поетичному мовленні другої половини ХХ ст.: автореф. дис... канд. філол. наук: 10.02.01; Дніпропетр. нац. ун-т. Д., 2007. 20 с.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ФАКТИЧНОГО МАТЕРІАЛУ

1. Олійник Б.І. Вибрані твори в двох томах. Том перший: Лірика. – К.: Дніпро, 1985. – 269 с.
2. Олійник Б.І. Вибрані твори в двох томах. Том 2: Цикли та поеми. – К.: Дніпро, 1985. – 245 с.